

NYBOKS
FÖRLAG
STOCKHOLM

Sorge-Sång,

innehållande vår färe Storfurstes Hans
Majestät Kejsaren Alexander II:des död

äfwensom

Några ord om Hans Höghets lefnad.

Skrifven och till tryck bekostad af

O. W. M—son.

Pris 15 penni.

Några ord om Hans Höghets lefnad.

Här nämnde vår högeligen älsfwärde Kessare och Storfurste lefde ständigt i största Gudsfruktan och sökte att på allt sätt utsprida densamma för Des underfåter. Grundlade inrättningar och skolor omkring sitt widsträckt rike, hwarest folket fingo tillfälle att lära sig känna Gud och Hans outfägeliga godhet som beherrskande omgifwer hela lifwet, samt derjemte innesattar vår egen dyra pligtstyldighet till honom, war nära och of hetswa. Äfwenså drog war hädangångne Majestätliga Höghet om försörg derom, att kristendomen och sanningen skulle wäl bestyddas, såwät uti eger rike, som äfwen utom des gränser. Då de kristne för någre år sedan ledo stort förtroget af skilda religionsbekännare så hastade Hans Majestät dem till hjälp och sökte att med alla krafter förkomma kristendomens undergång, hwarutinnan Hans Höghet led betydlig förlust på förmögenhet och troget krigsfolk genom blodiga strider, men Herren wälsignade war älsidne dyre Kessares företag, så att Hans Majestät efter många heta drabbningar underkufwade fienderne fullkomligen och många landskap blefwo jälwä befriade samt kristendomen får nu i lugn hafwa sin framgång. Många gånger hafwa mordförsök mot Hans Majestäts dyra lif blifwit föröfwadt. Men den Höghets hand har alltid bestyddat honom, så att Hans Höghet förunnats fortsätta med Des dyra hwärf tills Herren behagade bortkalla honom medelst en så förlitnad martyrdöd den 13 Mars 1881. Dessa wälsignelserika företag må werka goda inträde hos werldens alla folkammar och Hans Majestäts minne lefwe i hoärdeliga tider uti hwarje redbar och rätt tänkande underfåtes hjerta.

Sjunges som Psalmen No 81 ifrån gamla psalmboken.

1 v.

Med sorg jag att besjunga går
Och med tung håg beskrifwa får
Om tillgången så grym den är,
Sj kan förtälja min tunga här.

2 v.

Försträcktande är of, tiden nu,
Derom wi erhållit kunskap ju,
Semska dragder föröfwades så,
Tid efter annan erfaras så.

3 v.

På tidningar tungjorts ju har
Suru grym icke tilldragelsen war;
Ossentligen of tillhandakom
Den stora sorg nu beskrifwes om.

4 v.

Det händt uti staden Petersburg,
Stora ryssa rikets hufwudstad:
Att war Regent den Nädigste
Blifwit mördad på det hemstaste.

5 v.

Upprepaude med försträckelse
Nu denna sorgfulla händelse,
Som torde wara en bewislig följd
Suru mången under den onde är böjd.

6 v.

Innan uti lifwet här,
Syndamättet uppfyllet är,
Och fullständig lön erhållas så,
Straffet som åstundats att få.

7 v.

Då war Kejsare så Nådigste
Och Storfurste ju mildaste
Utmed en gata färdades
Hans dyra lif esterspörjdes.

8 v.

Swem hade kunnat ens inse,
Att mördarene så grymme
Här på Hans Höghet wäntade
Och dyre lifwet förföljde.

9 v.

Pilsnabbt en bomb nu kastades,
Under Kejsarens wagn den slungades,
Swaras en explosion uppstod,
Och häpnad som oß är förspord.

10 v.

Den Majestätiska wagnen nu
Sprängdes i twänne delar ju,
Men häras ännu ej Kejsaren
Någon stada erhöil af petarden.

11 v.

Nu bomben många särade
Af de hans Höghet omgåfwe,
En om förforg han till dem bär,
Bewisande sin mildhet äfwen här.

12 v.

Ly lågo nu illa särade
På marken mången blödande,
Som nog hemstt är att beskrifwa om
Och lyhna äfwen för menniskom.

13 v.

Enär en tröst af Kejsaren
Gafs den särade kofacken,
Och Hans Majestät allaredan sig
Från stället aflägsnat några steg.

14 v.

Då åter kom nu kastande
En bomb Kejsaren wid fötterne:
Byggnader häras ju darrade
Och fönster gingo söndrige.

15 v.

Nu igen till marken fullfölllo
Mången af de som närworo,
Af en röl stark här omgifne
Och af stor strämsel förhåpne.

16 v.

Hans Höghet nu swårt särades
Och till palatset förfogades;
Ben, ansigte nu förderfwade,
Lefamen, händer äfwen uppslitne.

17 v.

Det grymma död föröfwadt blef
 Af en unger man som dertill stred,
 Kusafow han benämnes så
 En sträck för estermimet stå.

18 v.

Han på stället greps ju fast,
 Och till fångelsket fördes strax,
 Der han förwaras i afbidan om
 Sin bestärda lön och stränga dom.

19 v.

Bätarne nog snart anlände,
 Att Kejsaren wara behjelpige,
 Men allt hopp ju förgäfwes går,
 Så lätta dessa swära sår.

20 v.

Utän krafterna allt minskade
 Tills slutligen de aftynade,
 Sedan att warit åtnjutande
 Herrans Höga nattward helige.

21 v.

Nu i allo lyckfälige
 Wår milde saknade Sturfurste!
 Insomnade i Herrans frid
 Åtnjuta ett himmelskt lif.

22 v.

Åfslutande ju dagarne,
 De dyra Höghets pligterne:
 Wår Sturfurste så ålftwårde
 Och Kejsare den Nådige!

23 v.

Men minnet blef i lifwet qwar,
 Och förblir ewigt hos en hwar,
 Sursom war en ädel man,
 Hans Höghet uti allo förjann.

24 v.

Uti Herrans trogna nit
 Hans Höghet sökte att med flit,
 Undersätarnes wäl att befrämja
 Att allom godt så tillstädja.

25 v.

Wot så högre som de lägsta ju,
 Utän någon urskilnad förty,
 Han mången godhet bewisade
 Hans minne njute wälsignelse.

26 v.

Millioner af undersätarne,
 Som lydt under Hans styrelse,
 Allt ständigt honom tacka då
 I ålftwårdt minne hålla så.

27 v.

Stor är Hans Höghets namnfunnighet,
 Och lysande i werldens widsträcktthet,
 Uti bland de höga kretsarne,
 Åfwen alla minnesböckerne.

28 v.

O Herre du allsmåttige,
 Dig stå ju allt i händerne:
 Wåre lefnads dagar här
 Som allom öf bestärda är.

29 w.

Att sedan dödsminuten en gång
Bortfallar oss från lifwets twång,
Med glädje wi hädan stillas må
Och saligheten så uppnå.

